EU SINT PĂSTORUL CEL BUN. PĂSTORUL CEL BUN, SUFLETUL ÎȘI PUNE PENTRU OILE SALE...

PRECUM MĂ CUNOAȘTE TATAL, ȘI EU CUNOSC PE TATAL ȘI SUFLETUL ÎMI PUN PENTRU OI.

ȘI MAI AM ȘI ALTE OI, CARE NU SINT DIN STAULUL ACESTA. ȘI PE ACELEA TREBUIE SĂ LE ADUC ȘI VOR AUZI GLASUL MEU ȘI VA FI O TURMĂ ȘI UN PĂSTOR...

(IOAN, X, 11, 15-16)

O PORUNCĂ SFÎNTĂ: «PE PĂMÎNT PACE ȘI ÎNTRE OAMENI BUNĂ-VOIRE...»

de † *IUSTINIAN*
Patriarhul României

«...Sub bolta înstelată a cerului, deasupra staulului din Betleem, nesfîrșitele cohorte ale îngerilor au cîntat: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire» (*Luca II, 14*).

Pacea este suspinul cel mai adînc al inimii omenești. Orice ființă omenească dorește să se bucure în această viață, în pace deplină, de soare, de lumină, de frumusețea și belșugul acestei lumi. Mîna plugarului tremură pe coarnele plugului, cînd aude croncănitul corbilor, prevestitori de tristețe și de moarte. Brațul muncitorului din fabrici, din uzine și mine se frămîntă fără spor, cînd văzduhul se înnorează și peste împărăția de lumină a păcii se întind umbrele sinistre ale războiului și ale morții. Fruntea cărturarului nu se mai poate apleca senină deasupra lucrului său din biblioteci și laboratoare, cînd în largul din afară al lumii se aude zăngănitul săbiilor. Nu poate fi viață adevărată fără pace!

Pentru aceea, «cărțile noastre de slujbă», aceste vechi și curate dreptare de viață, preamăresc pacea și laudă precum se cuvine pe Dumnezeul ei Făuritor prin cuvinte ca acestea : «Vine Hristos, pe cel viclean să-l sfarme, pe cei dintru întuneric să-i lumineze... Dătătorul de pace, Hristos, vine ca să împace toate... Mărire lui Dumnezeu, Celui ce ne-a dăruit tuturor pace și a sfărîmat peretele cel din mijloc al vrajbei». *(Din Canoanele Mineiului pe decembrie).*

Milioane de oameni din lumea întreagă doresc pacea și urăsc războiul, căci pacea este bucurie și viață, iar războiul este distrugere și moarte. Popoarele lumii doresc pacea și luptă pentru triumful și biruința ei pretutindeni în lume. Au dreptul să trăiască în pace toate neamurile, oricare ar fi locul lor sub soare, pe uscatul continentelor : negri, galbeni sau albi, — toți oamenii au dreptul să se bucure de viață, în pace deplină, căci pentru toți s-a născut Hristos, «Domnul Păcii» (II Tes. III, 16).

Sînt glasuri răslețe în lume, care gîndesc altfel. Mai aproape sau mai departe de noi, sînt și oameni care se neliniștesc văzînd cum mulțimile oropsite de pretutindeni se trezesc la viață și vor să-și cucerească drepturile lor la libertate și la pîine, la fericire și la belșug. Neliniștea acestor cucuvele este zadarnică. Ei pot dezlănțui noi măceluri ca și odinioară Irod la nașterea lui Hristos, dar nici o putere din lume nu va fi în stare să înăbușe năvalnica pornire a omului spre dobîndirea libertății și a drep-

tului sfînt de a trăi viața sa liberă sub imperiul unei păci adevărate și trainice.

Pentru aceea, Noi, Părintele vostru sufletesc, doritor de tot binele pentru fiecare în parte, vă cerem să dovediți legătura voastră cu Hristos, cel întrupat din iubirea Sa pentru oameni, iubindu-vă unul pe altul, precum v-a poruncit-o El (Ioan XIII, 34). Vă cerem să dovediți dragostea voastră pentru pămîntul strămoșesc al acestei Țări, «supunîndu-vă înaltelor stăpîniri, căci nu este stăpînire fără numai de la Dumnezeu» *(Romani XIII, 1). Vă cerem neclintit atașament față de sfînta cauză a întronării păcii în lume, căci* «fără acest dar prețios, care este pacea, cu neputință este a zice sau a face ceva» *(Sf. Ioan Gură de Aur).*

Rugați-vă împreună cu preoții voștri «pentru pacea și bună-așezarea întregii lumi», «pentru vremuri cu pace», «pentru pacea a toată lumea», *convinși fiind că vă rugați pentru viața voastră și a copiilor voștri, pentru fericirea voastră și a tuturor oamenilor.*

Rostiți împreună cu preoții voștri cuvintele din rugăciunile Sfintei Liturghii pentru cinstiții ocîrmuitori ai popoarelor dornice de pace, zicînd : Doamne, «întărește brațul lor, înalță dreapta lor, ține stăpînirea lor, supune-le lor toate neamurile care voiesc războaie ; dăruiește lor adînc și statătoare pace», «și nu ne lăsa pe noi cei ce nădăjduim întru Tine. Pace lumii Tale dăruiește, Bisericilor Tale, preoților și cîrmuitorilor noștri și la tot

poporul Tău», «că Tu ești Împăratul păcii și Mîntuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm : Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor» Amin !

(Din revista „Glasul Bisericii" nr. 12 din decembrie 1953).

DIN INVAȚATURILE SFINTEI NOASTRE BISERICI

CARE ESTE CEA MAI DE SEAMA GRIJA A CREȘTINULUI?

Cea dintîi și cea mai de seamă grijă a creștinului este mîntuirea sufletului său.

CUM POATE CREȘTINUL SA-ȘI MINTUIASCA SUFLETUL?

Bucurîndu-se de harul lui Dumnezeu, creștinul poate dobîndi mîntuirea sufletului prin credință puternică și statornică și prin săvîrșirea de fapte bune, după voia și poruncile Domnului.

UNDE GASIM DESCOPERITE PORUNCILE ȘI VOIA LUI DUMNEZEU?

Cuvîntul lui Dumnezeu — adică Descoperirea dumnezeiască — se află în Sfînta Scriptură sau Biblie și în Sfînta Tradiție.

Sfînta Scriptură sau Biblia este alcătuită din Vechiul Testament — care cuprinde tot ce a descoperit Dumnezeu prin patriarhi și proroci, înainte de întruparea Mîntuitorului — și din Noul Testament, — care cuprinde «Legea cea nouă» adusă de Domnul nostru Iisus Hristos. Toate cărțile din Sfînta Scriptură au fost scrise prin insuflarea Duhului Sfînt.

Sfînta Tradiție sau Sfînta Predanie cuprinde învățătura dată de Dumnezeu prin viu grai și nescrisă la vremea descoperirii ei. Aceste învățături n-au fost scrise nici de Sfinții Apostoli, ci au fost păstrate în Biserică de urmașii Apostolilor. In cea mai mare parte, aceste învățături au fost scrise mai tîrziu de Sfinții Părinți.

Cuvîntul lui Dumnezeu — aflat în Sfînta Scriptură și în Sfînta Tradiție — trebuie crezut și păstrat așa cum ne învață Sfînta noastră Biserică Ortodoxă, nu după cum ne ajută mintea să pricepem fiecare în parte.

UNDE AFLAM ÎNFAȚIȘATA PE SCURT ÎNVĂȚĂTURA CREȘTINĂ?

Învățătura mîntuitoare a credinței creștine se află înfățișată pe scurt în Simbolul Credinței sau Crez, care a fost alcătuit de două soboare a toată lumea creștină, ținute la Niceea în anul 325 și la Constantinopol în anul 381. Crezul este mărturisit de aproape întreaga creștinătate, dar neschimbat este păstrat doar de Biserica Ortodoxă.

CE ESTE SFÎNTA BISERICA?

Biserica este Așezămîntul Sfînt, întemeiat de Domnul Iisus Hristos, pentru sfințirea și mîntuirea noastră. Ea cuprinde obștea tuturor celor ce cred și mărturisesc învățătura Mîntuitorului. Singura Biserică creștină care păzește cu sfințenie și propovăduiește învățătura cea adevărată este Biserica Ortodoxă. Creștinii sînt datori să asculte poruncile ei, să caute a le împlini în viața lor cea de toate zilele, să o iubească și să îngrijească de nevoile ei, bineștiind că nu poate fi mîntuire pentru suflet, în afara Bisericii.

CE LUCRARE ÎMPLINEȘTE SFÎNTA BISERICA?

Sfînta Biserică ne învață cuvîntul lui Dumnezeu, săvîrșește Sfintele Taine și Sfintele Slujbe și ne cîrmuiește pe calea mîntuirii, spre dobîndirea vieții veșnice.

CE SÎNT SFINTELE TAINE?

Sfintele Taine sînt lucrări văzute, prin care, în chip nevăzut, se pogoară în sufletul credincîosului harul lui Dumnezeu. Ele au fost rînduite de Mîntuitorul Hristos și sînt în număr de șapte:

1. Botezul.
2. Ungerea cu sfîntul mir.
3. Pocăința sau spovedania.
4. Sfînta Impărtășanie.

5. Preoția.
6. Nunta, și
7. Maslul.

Dintre slujitori, numai arhiereul poate săvîrși toate cele șapte Sfinte Taine, iar preotul, doar șase, căci el nu poate săvîrși taina preoției.

Botezul se poate săvîrși — doar în caz de mare nevoie, cînd pruncul este în primejdie de moarte — și de către diacon sau de orice creștin.

CE SÎNT SFINTELE SLUJBE?

Sfintele slujbe sînt cele mai însemnate părți ale cultului divin public. Cea mai de seamă slujbă obștească este Sfînta Liturghie. Sînt apoi cele 7 Laude, prin care lăudăm și preamărim pe Dumnezeu și care se săvîrșesc în toate zilele, fără deosebire. Sînt de asemenea slujbele Sfintelor Taine și Sfintele Ierurgii.

Sfintele Ierurgii sînt rugăciuni săvîrșite de arhiereu sau de preot pentru binecuvîntarea și sfințirea omului în diferite împrejurări din viață, a firii înconjurătoare și a feluritelor lucruri folositoare pentru om. Prin ele se împărtășește omului, firii neînsufletite și vietăților necuvîntătoare, harul și binecuvîntarea lui Dumnezeu.

Iisus se roagă în grădina Ghetsimani.

CE ESTE RUGĂCIUNEA?

Rugăciunea este ridicarea minții și voii noastre către Dumnezeu, este vorbirea minții cu Dumnezeu, este cheia cu care deschidem vistieria darurilor dumnezeești. De aceea, se cuvine ca atunci cînd stăm de vorbă cu Dumnezeu — adică atunci cînd ne rugăm — să îndepărtăm din gîndul nostru orice grijă, să alungăm orice cuget pătimaș și să îndreptăm toate puterile duhului nostru numai la Dumnezeu.

CE ESTE POSTUL?

Postul este înfrînarea de la toate mîncările de dulce, (în caz de boală, numai de la unele din ele), de la băuturile și toate lucrurile lumești, precum și de la toate dorințele cele rele. Postul este de mare folos pentru că păstrează sănătatea trupului și curățește sufletul de patimi, dîndu-i aripi să se ridice prin rugăciune către Dumnezeu.

Sfînta noastră Biserică ne învață că «postul cel adevărat este înstrăinarea de răutăți, înfrînarea limbii, lepădarea mîniei, depărtarea de pofte, de clevetire, de minciună și de jurămîntul mincinos».

CE SÎNT SĂRBĂTORILE?

Sărbătorile sînt zile anumite din cursul anului bisericesc, închinate fie amintirii unor fapte din istoria sfîntă, fie cinstirii lui Dumnezeu sau a unora dintre sfinți. Sărbătorile sînt orînduite ca să dăm odihnă trupului și, totodată, să ne îngrijim în chip deosebit de cele folositoare sufletului.

De aceea, în zilele de sărbătoare, se cuvine să depărtăm din minte toată grija lumească, să mergem la biserică, să ascultăm sfînta slujbă și să folosim timpul pentru săvîrșirea de fapte bune sau pentru citirea cărților ziditoare de suflet.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE DUMNEZEU?

Să iubească pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul său. Să se străduiască să cunoască pe Dumnezeu și să recunoască în El pe Creatorul, Binefăcătorul, Sfințitorul și Judecătorul său. Să asculte de poruncile Lui, să le împlinească și să nu facă fapte potrivnice voii lui Dumnezeu. Să se ferească de păcat, spre a putea păstra necontenit legătura sufletească cu Dumnezeu. Și să urmeze în viața sa, pe cît îi va fi cu putință, pilda vieții Mîntuitorului Hristos.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE EL ÎNSUȘI?

Să cunoască și să prețuiască vrednicia cu care l-a înzestrat Dumnezeu: să-și sporească darurile pe care i le-a dat El și să-și desăvîrșească viața, dar să nu se mîndrească cu aceste daruri, ci să fie smerit. Să caute a dobîndi mereu cunoștințe cît mai multe, prin care să-și îmbunătățească și să-și înfrumusețeze viața. Să fie statornic în hotărîrea cea bună, să nu se lase copleșit de patimi și să-și îngrijească sănătatea.

Dar mai cu seamă să fie harnic în viață, străduindu-se a săvîrși numai fapte bune.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚĂ DE APROAPELE SĂU?

Să iubească cu adevărat pe aproapele său și să-l prețuiască. Să recunoască drepturile aproapelui său și să se străduiască pentru împlinirea lor, ocrotindu-le cu sfințenie. Să se roage pentru aproapele său, să-l povățuiască a merge pe calea cea bună ori de cîte ori trebuie, și să-l ajute în toate nevoile. Să fie întotdeauna o pildă bună pentru aproapele său.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚĂ DE STAT?

Potrivit învățăturii Bisericii noastre, creștinul este dator să-și iubească patria și poporul din care face parte, să se supună și să asculte de ocîrmuitorii și de legile Statului. Să muncească cu sîrguință pentru sporirea și pentru păstrarea bunului obștesc. Să se roage pentru sănătatea și luminarea cîrmuitorilor, pentru înflorirea Patriei și pentru ferirea ei de dușmani. Să-și apere patria chiar cu prețul vieții împotriva celor ce ar vrea s-o cotropească.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚĂ DE FAMILIA SA?

Sfînta noastră Biserică poruncește soților creștini să se iubească și să se cinstească unul

pe altul, să-și păstreze credincioșia făgăduită în fața Sfîntului Altar, să se ajute și să lucreze împreună pentru cele trebuitoare vieții. Sînt datori să trăiască în dreptate, curățenie și cumpătare și să se străduiască neîncetat pentru desăvîrșirea duhovnicească a amîndorura, călăuzindu-se după învățăturile Bisericii. De asemenea, ei sînt îndatorați să-și iubească copiii și să-i crească în sănătate trupească și sufletească.

Copiii sînt și ei datori să-și iubească și să-și cinstească părinții. Toți membrii unei familii își datorează dragoste și ajutorare între ei.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚĂ DE BISERICA?

Creștinul este dator să creadă toate adevărurile pe care le propovăduiește Biserica Ortodoxă, păstrîndu-le cu sfințenie și rînduindu-și viața după ele; să se silească a face cunoscută și altora credința ortodoxă, apărînd-o de rătăcirile eretice; să împlinească poruncile Bisericii; să se supună ierarhiei și disciplinei bisericești, ascultînd îndrumările date de părintele său duhovnicesc; să iubească și să cinstească pe slujitorii sfintelor altare, să se îngrijească de cele trebuitoare vieții lor și de curățenia și împodobirea locașurilor de închinare.

CARE SINT CELE ZECE PORUNCI?

Cele zece porunci încredințate de Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai, — porunci pe care

creștinul trebuie să le împlinească în tot timpul vieții sale, sînt următoarele:

1. Eu sînt Domnul Dumnezeul tău... Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

2. Să nu-ți faci chip cioplit, nici asemănare vreunui lucru din cîte sînt în cer sus, pe pămînt jos, în apă sau sub pămînt. Să nu te închini acelora și să nu le slujești lor.

3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.

4. Adu-ți aminte de ziua a șaptea ca s-o sfințești. Șase zile lucrează și săvîrșește toate lucrurile tale, iar în ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău; în acea zi să nu faci nici un lucru, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici vita ta... (Ziua șaptea este duminica, ziua în care a înviat Mîntuitorul Hristos).

5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pămînt.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu fii desfrînat.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturisești strîmb împotriva aproapelui tău.

10. Să nu poftești nimic din cîte sînt ale aproapelui tău.

Aceste zece porunci se numesc «Decalog» și se află în Vechiul Testament, în cartea Eșire, cap. XX, vers. 2-20.

Iisus învățînd mulțimile.

CE SÎNT FERICIRILE?

Fericirile sînt căile arătate de însuși Mîntuitorul Hristos pentru dobîndirea mîntuirii. Ele întregesc poruncile dumnezeești cuprinse în decalog și sînt în număr de nouă:

1. Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

2. Fericiți cei ce plîng, că aceia se vor mîngîia.

3. Fericiți cei blînzi, că aceia vor moșteni pămîntul.

4. Fericiții cei ce flămînzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

5. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor mîlui.

6. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

7. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

8. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

9. Fericiți veți fi cînd vă vor ocărî și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvîntul rău împotriva voastră, pentru Mine. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Fericirile se află în Noul Testament (Matei V, 3—12).

CARE SÎNT PORUNCILE SFINTEI NOASTRE BISERICI?

1. Să mergem la sfînta biserică în fiecare duminică și sărbătoare, pentru a asculta sfintele slujbe.

2. Să ținem posturile.

3. Să cinstim pe slujitorii bisericești.

4. Să ne mărturisim păcatele și să ne împărtășim cu Sfintele Taine în cele patru posturi, sau cel puțin odată pe an, în postul Paștilor.

5. Să nu citim cărți ereticești.

6. Să ne rugăm pentru toți ocîrmuitorii noștri.

7. Să ținem posturile orînduite de episcopul sau mitropolitul locului, în vreme de primejdii mari.

8. Să nu înstrăinăm și să nu folosim în scopuri străine bunurile bisericii.

9. Să nu facem nuntă și ospețe în post.

BINEFACERILE RUGACIUNII

de † *JUSTINIAN*
Patriarhul Romîniei

Potrivit învățăturii sfintei noastre Biserici, rugăciunea este cererea către Dumnezeu, rostită cu credință curată și cu nădejde tare, ca să dobîndim cea ce cerem, după voia Lui cea sfîntă. «Tot ce veți cere cu credință, veți dobîndi», *grăiește Mîntuitorul. Cu alte cuvinte, rugăciunea este înălțarea inimii, a minții și a voinții noastre către Dumnezeu, prin care-L lăudăm pentru puterea Sa cea veșnică, Îi mulțumim pentru bunătățile revărsate cu îndestulare asupra noastră și-L rugăm să ne ierte păcatele și să ne apere de primejdia celui viclean.*

Rugăciunea poate îmbrăca chipuri felurite, după cum felurite și nesfîrșite sînt și prilejurile în care o facem. Înainte de toate, rugăciunea înseamnă închinare «în duh și adevăr», iar închinarea aceasta nu se poate săvîrși fără smerenie, adică fără lepădarea

de sine. Dacă nu sîntem smeriți, noi nu putem păși cu folos pe calea rugăciunii și cine cutează să se roage cu mîndrie, să știe că rugăciunea lui este zadarnică.

Binefacerile rugăciunii sînt negrăite. Rugăciunea este aripa credinței, roada nădejdii, oglinda dragostei, pecetea virtuții și zăvorul păcatului. Ea este izvor nesecat de sfințenie și de trăire creștinească ; este pavăza care ne ocrotește de boldul ispitelor ; este cheia cu care deschidem porțile cerului și lăsăm să se coboare asupra noastră harul lui Dumnezeu. Rugăciunea îmbărbătează pe cel deznădăjduit, ridică pe cel căzut, mîngîie pe cel întristat, înviorează pe cel obosit de povara vieții, întoarce la pocăință pe cel păcătos, întărește pe cel îndoielnic în credință și smerește pe cel trufaș ; pe cel aspru îl îmblînzește, pe cel pizmaș îl potolește și către lucrarea faptelor bune pe toți îi povățuiește. Nimeni nu este oprit să se bucure de mîntuitoarea roadă a rugăciunii, nici cei buni, nici cei răi ; nici cei veseli, nici cei întristați ; nici cei sănătoși și nici cei bolnavi.

Căutînd spre aceste binefaceri odrăslite din rugăciune, Sf. Apostol Iacov ne învață : «Rugați-vă unii pentru alții, ca să vă vindecați, căci mult poate rugăciunea stăruitoare a celui drept». *Iar Sfîntul Apostol Pavel ne povățuește să facem* «rugăciuni, cereri, mijlociri și mulțămiri pentru toți oamenii». *De aceea și*

Biserica neîncetat se roagă lui Dumnezeu «pentru pacea a toată lumea», *știind că rugăciunea pentru pacea între oameni și popoare este cu atît mai firească și mai mîntuitoare, cu cît* «spre pace ne-a chemat Dumnezeu».

(Din „Cartea de rugăciuni" întocmită de Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române).

Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfîntă Invierea Ta o lăudăm și o mărim!

RUGĂCIUNILE DE FIECARE ZI ALE CREȘTINULUI ORTODOX

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

ÎMPĂRATE CERESC

Împărate Ceresc, Mîngîietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește de toată întinăciunea și mîntuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluește-ne pe noi (de 3 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfîntă Treime, miluește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpîne,

iartă fără-de-legile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluește (de 3 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

TATAL NOSTRU

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Piinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Doamne miluește (de 12 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

VENIȚI SA NE ÎNCHINAM

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu; veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu; veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru. (Zi apoi Crezul):

CREZUL SAU SIMBOLUL CREDINȚEI

1. Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

2. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, care din Tatăl s-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel ce este de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

3. Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mîntuire, s-a pogorît din ceruri și s-a întrupat de la Duhul Sfînt și din Maria Fecioara și s-a făcut om.

4. Și s-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont și a pătimit și s-a îngropat.

5. Și a înviat a treia zi după Scripturi.

6. Și s-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

7. Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfîrșit.

8. Și întru Duhul Sfînt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

9. Și întru una, sfîntă, sobornicească și apostolească Biserică.

10. Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor.

11. Aștept învierea morților.

12. Și viața veacului ce va să fie. Amin!

Impăratul și psalmistul David.

Seara se spun aceleași rugăciuni, iar în locul Crezului se spune Psalmul 50 al lui David:

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fără-de-legea mea!

Mai virtos mă spală de fără-de-legea mea și de păcatul meu mă curățește.

Că fără-de-legea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut.

Incît, drept ești în hotărîrile Tale și în judecățile Tale cu totul curat.

Că iată întru fără-de-legi m-am zămislit și întru păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă vei curăți; spăla-mă-vei și mai vîrtos decît zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

Intoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fără-de-legile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele.

Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-l lua de la mine.

Dă-mi mie bucuria mîntuirii Tale și cu duh stăpînitor mă întărește.

Invăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

Izbăvește-mă de vărsarea sîngelui, Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de-ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrîntă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot: atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Se zice apoi și această rugăciune către Maica Domnului:

CUVINE-SE CU ADEVĂRAT

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru,

Ceea ce ești mai cinstită decît Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decît Serafimii,

Care fără stricăciune pre Dumnezeu-Cuvîntul ai născut,

Pre Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

RUGACIUNE PENTRU PARINȚI ȘI RUDENII

Mîntuește, Doamne, și miluește pe părinții mei (numele), pe frații, surorile, pe toate rudeniile cele după duh și după trup și pe prieteni și le dăruiește lor pacea Ta, îndestulîndu-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai presus de lume.

RUGACIUNEA SOȚILOR UNUL PENTRU ALTUL

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cela ce ne-ai învățat ca totdeauna să ne rugăm unul pentru altul, căci așa vom împlini legea Ta și ne vom arăta vrednici de mila Ta, — caută cu îndurare și păzește de vrăjmașii văzuți și nevăzuți pe soțul meu (soția mea), pe care mi l-ai dăruit (mi-ai dăruit-o) a petrece împreună pînă la moarte. Dăruiește-i sănătate și deplină înțelepciune, ca să-și poată îndeplini datoriile sale, după voia și poruncile Tale. Ferește-l (-o) de ispitele pe care n-ar fi în stare să le poarte. Întărește-l (-o) în dreapta credință și-n dragoste desăvîrșită, ca să lucrăm împreună faptele bune și să tocmim viața noastră după sfintele Tale așezări și porunci. Că a Ta este stăpînirea și puterea în veci. Amin!

RUGACIUNE INAINTE DE SFINTA SPOVEDANIE

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Cela ce pentru păcatele mele ai primit ocară pe cruce şi chemi pe păcătoşi la Tine, zicînd: Pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară, primeşte-mă şi pe mine nevrednicul. Iartă-mi toate păcatele mele şi-mi dă harul Tău şi binecuvîntarea Ta, pentru mila Ta cea mare şi nemăsurată: cu rugăciunile Prea Curatei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin!

RUGACIUNE INAINTE DE SFINTA IMPARTAŞANIE

Inainte de Sfînta Impărtăşanie, creştinul zice toate rugăciunile începătoare, de la «**Impărate Ceresc**», pînă la «**Miluieşte-mă Dumnezeule...**» (de la pag. 25-29).

«Vrînd să mănînci, omule, Trupul Domnului,
Cu frică te apropie să nu te arzi, că foc este.
Vrînd Sîngele dumnezeiesc să-l bei spre împăr-
[tăşire,
Intîi te împacă cu cei ce te-au scîrbit,
Apoi îndrăzneşte a mînca mîncarea de taină».

Apoi se spune următoarea rugăciune a Sfîntului Ioan Gură de Aur:

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşalele mele cîte ţi-am greşit, ori cu cuvîntul, ori cu lucrul, ori cu gîndul, cu voie sau fără voie, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, pe toate mi le arată ca un bun şi de oameni iubitor. Şi, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri şi ale tuturor sfinţilor, care au bine plăcut Ţie din veac, binevoieşte ca fără de osîndă, să primesc sfîntul şi prea curatul Trup şi scump Sîngele Tău, spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţirea gîndurilor mele celor rele. Că a ta este împărăţia şi puterea şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

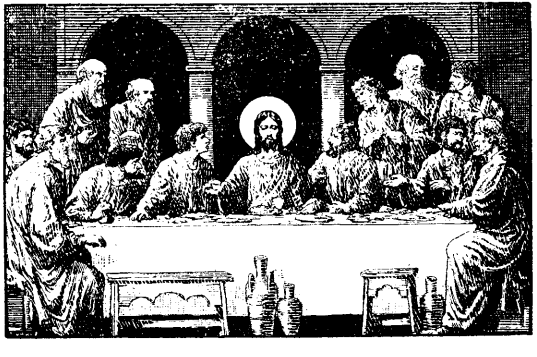

„Luaţi, mîncaţi, acesta este Trupul Meu... Beţi dintru acesta toţi, că acesta este Sîngele Meu, al legii celei noi...“.

RUGACIUNE DUPA SFINTA IMPARTĂŞANIE

După primirea Sfintei Impărtăşanii se spune această rugăciune a Sfîntului Chiril al Alexandriei:

Trupul Tău cel sfînt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci şi Sîngele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie împărtăşirea aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşata şi a doua venire a Ta, mă învredniceşte pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin!

CINTAREA SFINTULUI AMBROZIE

Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm; pe Tine, Doamne, Te mărturisim; pe Tine, prea veşnicule Părinte, tot pămîntul Te măreşte. Ţie toţi îngerii, Ţie cerurile şi toate puterile, Ţie heruvimii şi serafimii, cu neîncetat glas îţi strigă: Sfînt, Sfînt, Sfînt, Domnul Dumnezeu Savaot! Pline sînt cerurile şi pămîntul de mărirea slavei Tale. Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, şi păzeşte-o pe dînsa şi-nalţă-o în veci. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit să nu ne ruşinăm în veci. Amin!

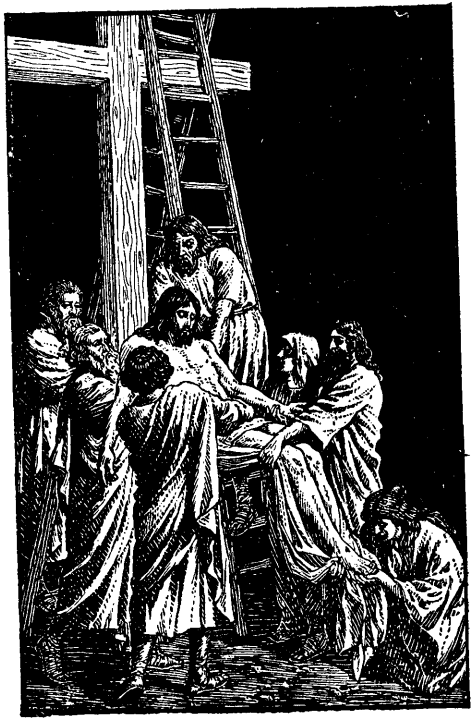

In mormînt viaţă, pus ai fost, Hristoase!

TROPARUL LA INALTAREA CINSTITEI CRUCI

Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvîntează moştenirea Ta; biruinţă dreptcredincioşilor creştini asupra celor potrivnici dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

RUGACIUNE LA ZIUA NUMELUI

Dumnezeule Prea Sfinte, cum voi putea să-ţi mulţumesc cu vrednicie pentru viaţa ce mi-ai dat? Tu m-ai scos din întunericul nefiinţei şi viaţa mea este un dar al bunătăţii Tale, care m-a păzit pînă acum, mă sprijineşte în necazuri şi întîmpină trebuinţele mele. Tu eşti Cela ce priveghezi asupra mea, îndreptezi paşii mei în calea binelui şi mă aperi de ispite. Cînd mă rătăcesc, Tu mă întorci în calea poruncilor Tale; cînd mă poticnesc, Tu mă sprijineşti; cînd cad, Tu mă ridici; şi cînd păcătuiesc, Tu mă întorci şi-mi deschizi părinteştile Tale braţe. O, cît de multe sînt datoriile mele către Tine, pentru că mi-ai dat viaţă şi mi-ai dat în toate zilele semne despre părintească Ta bunătate şi îngrijire. Plin, dar, de vie recunoştinţă, Ţie îţi închin toate zilele vieţii mele şi mai ales această zi de sărbătoare pentru mine, şi mă rog cu umilinţă, ca bunătatea Ta să nu mă părăsească în tot timpul vieţii mele, şi înţelepciunea Ta să mă povăţuiască totdeauna în calea binelui şi fericirii pentru rugăciunile şi mijlocirile sfîntului (numele sfîntului al cărui hram porţi) **şi ale Prea Curatei Maicii Tale. Amin!**

„Şi cînd mergeau femeile să vestească ucenicilor Invierea Domnului, iată Iisus le-a întîmpinat zicînd: „Bucuraţi-vă!". Iar ele, apropiindu-se au cuprins picioarele Lui şi I s-au închinat".

RUGACIUNE PENTRU PACE

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Hristoase Dumnezeule, pace dăruindu-le lor, aşa vino şi la noi şi ne luminează cu poruncile Tale. Doamne, împacă lumea Ta şi cu braţul Tău cel înalt pacea Ta dă-ne-o nouă, iubitorule de oameni. Amin!

LA INVIEREA DOMNULUI

Invierea lui Hristos văzînd, să ne închinăm Sfîntului Domnului Iisus, Unuia celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfîntă Invierea Ta o lăudăm şi o slăvim, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău îl numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că iată, prin Cruce a venit bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvîntînd pe Domnul, lăudăm Invierea Lui, că răstignire răbdînd pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

RUGACIUNE CATRE SFINTA TREIME

Invredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvîntat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi prea slăvit este numele Tău în veci. Amin! Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvîntat, Stăpîne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvîntat Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mîinilor Tale nu le trece cu vederea, Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cîntare, Ţie slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

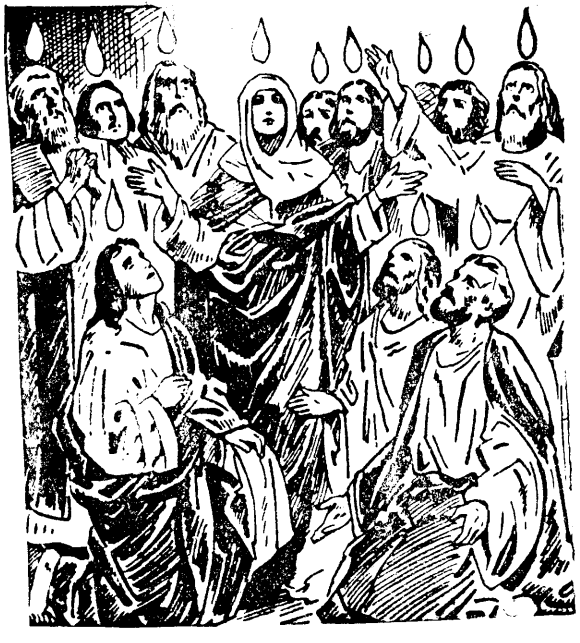

TROPARUL POGORIRII DUHULUI SFINT

Bine eşti cuvîntat, Hristoase Dumnezeul nostru, Cela ce prea înţelepţi pe pescari ai arătat, trimiţîndu-le lor Duhul Sfînt şi printrînşii lumea ai vînat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie!

RUGACIUNEA SFINTULUI EFREM SIRUL

Doamne și Stăpînul vieții mele, duhul trîndăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpînire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al smereniei, al răbdării și al dragostei dăruiește-mi-l mie, slugii Tale.

Așa, Doamne Impărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osîndesc pe fratele meu, că binecuvîntat ești în vecii vecilor. Amin!

RUGACIUNE DE MULȚUMIRE

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeul îndurărilor și a toată milostivirea, care ai nemăsurată milă, nespusă și neajunsă iubire de oameni, căzînd acum către a Ta slavă, cu frică și cu cutremur aduc Ție mulțumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul Tău rob. Te slăvesc, Te laud și Te cînt ca pe Domnul, Stăpînul și Binefăcătorul meu. Și iarăși căzînd înaintea Ta, îți mulțumesc și cu smerenie mă rog nemăsuratei și negrăitei Tale milostiviri, ca și de acum înainte să-mi dăruiești mie și tuturor semenilor mei binefacerile Tale, ca să sporim întru dreapta credință, întru dragostea către Tine și către aproapele. Izbăvește-ne de tot răul și necazul. Dăruiește-ne pace și liniște. Și mă învrednicește pe mine în toate zilele vieții mele totdeauna să-Ți aduc mulțumire și să grăiesc și să cînt cele prea bune Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

RUGACIUNE LA ORICE TREBUINȚA

Doamne Dumnezeul nostru, Tu cela ce ai zis și s-a făcut toată făptura, nu întoarce fața Ta de la noi păcătoșii, ca să nu vie asupră-ne mînia cea groaznică și înfricoșată a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce pe toată ziua nenumărate, cu nesocotință săvîrșim. Noi sîntem păcătoși, netrebnici și plini de răutate; iar Tu ești izvorul vieții și al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră, a păcătoșilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu sîntem vrednici a cîștiga milostivirea prin sîrguința cea de toate zilele, dăruiește-ne-o Tu ca un îndurat și mult milostiv.

Doamne, pentru rugăciunea Sfinților Tăi, dăruiește-ne nouă sănătate și viață ferită de toată răutatea și ne întărește cu Duhul Tău cel stăpînitor, ca din adîncul inimilor, cu bucurie să slăvim prea sfînt numele Tău în veci. Amin!

TROPARUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Cei ce sînteți între Apostoli mai întîi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpînului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

(Din *„Cartea de rugăciuni"*, tipărită cu binecuvîntarea Sfîntului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române).

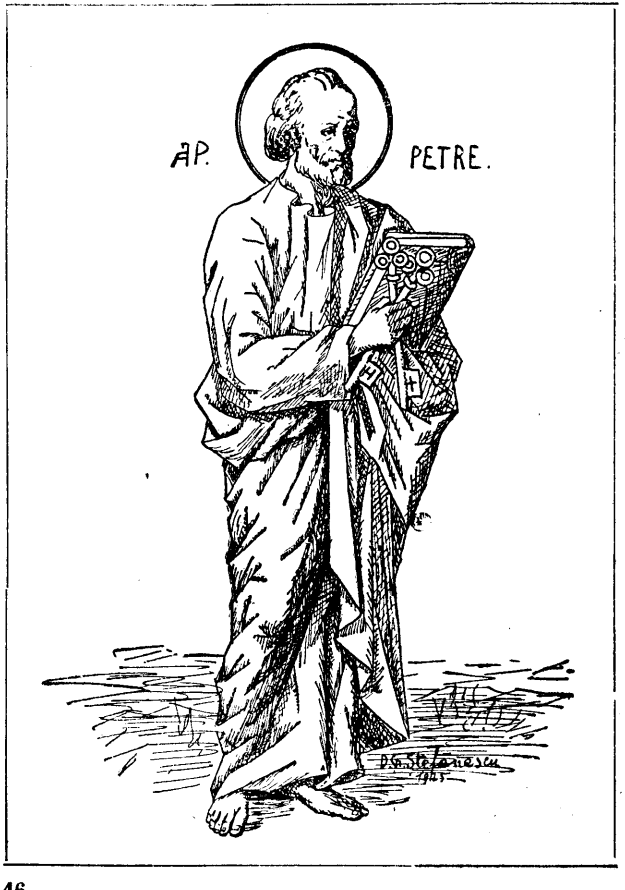
AP.
PETRE.

AP.
PAVEL.

PENTRU CA RUGACIUNILE VOASTRE SĂ FIE ASCULTATE..

de † *IUSTINIAN*
Patriarhul Romîniei

Cînd înălțați în satele voastre o biserică, nu uitați, iubiții mei, că mai rămîne ceva de făcut : rămîne ca ea să fie încălzită de inimile voastre ; rămîne ca ea să aibă viață, să trăiască prin dragostea voastră de Dumnezeu. Păsind în ea, să vă cutremurați sufletele, să vă lepădați de rău și să vă iubiți unii pe alții, aducîndu-vă aminte de cuvintele Mîntuitorului : «Cînd va fi să aduci darul tău la Altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo și mergi, întîi împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău» *(Matei V, 23—24). Tot așa și voi să uitați toate necazurile și răutățile, pentru ca, închinîndu-vă, să vă fie rugăciunile ascultate. Să iertați greșalele celor ce vă greșesc,* «că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel ceresc, iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșalele voastre» *(Matei VI, 14—15). Iată, vă îndemn ca aceste două țineri de minte să le aveți pururea treze în cugetele voastre.*

Și vă mai îndemn : așa cum îngrijiți de gospodăriile voastre, de case și de ogoare, așa să vă îngrijiți de sufletele voastre, ca ele să fie adăpate cu binecuvîntarea lui Dumnezeu și cu bucuria învierii lor întru mîntuire. «Căci ce va folosi omului de ar cîștiga lumea întreagă, iar sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său ?» *(Matei XVI, 26). Astfel și voi, care aveți în satul vostru biserica voastră, altarul vostru, unde veți putea merge să ascultați învățătura Domnului Hristos, nu uitați că prima grijă trebuie să vă fie de sufletele voastre. Și să nu uitați, de asemenea, că viața voastră pașnică e în funcție de conducerea țării. De aceea, în rugăciunile ce se fac, să vă rugați și pentru stăpînire, pentru ca Dumnezeu* «să ferească țara noastră de ciumă, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupră-ne a altor neamuri și de războiul cel dintre noi». *Să nu vă uitați datoria față de patrie, față de țara noastră.*

Biserica voastră poate să nu fie măreață, să nu aibă podoabe scumpe, să nu fie suflată cu aur, să fie de lemn. Poate să fie o bisericuță simplă, smerită în evlavia ei, dar nădăjduitoare spre cer. Sfîntul Ioan Gură de Aur spune: «Odinioară erau potire de lemn, dar preoți de aur». *Vă spun și eu, după pilda lui : dacă aveți o biserică de lemn căutați să fie sufletele voastre de aur ; să fie mari, să se înalțe pururea spre Dumnezeu, să fie bogate în daruri dumnezeești.*

(Dintr-o cuvîntare rostită cu prilejul sfințirii unei biserici).

TROPARUL CUVIOASEI PARASCHIVA

Intru tine, maică, cu osîrdie s-a mîntuit cel după chip, că luînd crucea ai urmat lui Hristos şi, lucrînd, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor; pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Paraschivo, duhul tău.

SFINŢI ROMINI ŞI SFINŢI CU MOAŞTE IN ŢARA NOASTRA

In evlavia clerului şi a credincioşilor Bisericii Ortodoxe Romîne s-a statornicit de multă vreme cinstirea unor sfinţi ale căror moaşte se găsesc în catedralele şi mînăstirile noastre.

La început restrînsă în preajma locurilor în care se găseau sfintele lor moaşte, cinstirea acestor sfinţi s-a răspîndit apoi şi în alte părţi ale ţării.

Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne, ţinînd seama de acest fapt, a hotărît în chip soborniccsc şi canonic ca ei să fie cinstiţi în întreaga Biserică Ortodoxă Romînă.

Intre sfinţii aceştia se numără :

Sfînta Cuvioasă PARASCHIVA, de neam din satul Epivat, din apropierea Constantinopolului, ale cărei sfinte moaşte au fost aduse la Iaşi de binecredinciosul voevod Vasile Lupu, în ziua de 14 octombrie 1641, şi aşezate în biserica Sfinţilor Trei Ierarhi, iar în anul 1888, au fost mutate în biserica cea mare a Sfintei Mitropolii. Ziua ei de prăznuire este la 14 octombrie.

Sfînta Mucenită FILOFTEIA, din Molivatul Traciei, ale cărei sfinte moaște au fost trecute peste Dunăre, pentru a fi ferite de pîngărirea năvălitorilor turci și așezate de Radu Voevod Basarab în Biserica Domnească din Curtea de Argeș. Este prăznuită la 7 decembrie.

Sfîntul GRIGORIE DECAPOLITUL, din ținutul celor zece cetăți ale Țarigradului de altădată, ale cărui sfinte moaște au fost aduse în țară de Barbu Craiovescu în anul 1497 și așezate în mînăstirea Bistrița Vîlcii. Este prăznuit la 20 noiembrie.

Sfîntul Cuvios Părinte DIMITRIE CEL NOU, BASARABOV, din preajma satului Basarabov, de pe apa Lomului din Bulgaria, ale cărui sfinte moaște au fost dăruite Mitropoliei din București în anul 1774 de generalul rus Ivan Saltikov. Este sărbătorit cu multă evlavie, mai ales de credincioșii bucureșteni, la 27 octombrie.

Sfîntul Cuvios NICODIM, din părțile Macedoniei, care a venit în Țara Romînească în veacul al XIV-lea, orînduind aci viață călugărească, după ce a ctitorit mînăstirile Vodița, Tismana și Prislop. A trecut la cele veșnice în anul 1406, în ziua de 26 decembrie, cînd i se face și pomenirea. Parte din sfintele lui moaște se află în mînăstirea Tismana.

Sfîntul mucenic IOAN VALAHUL, tînăr vlăstar romînesc dus în robie de turci și omorît în chinuri pentru credința creștină, la Constantinopol, în anul 1662, în ziua de 12 mai, cînd i se face și pomenirea.

In afară de acești sfinți, Biserica noastră s-a învrednicit a avea și dintre slujitorii și credincioșii ei, bărbați vrednici care au primit cununa sfințeniei,

pentru evlavia și rîvna lor întru slujirea credinței străbune. Astfel, în veacurile XVI și XVII, cînd Biserica Ortodoxă din Ardeal a fost supusă la grele încercări, — mulți dintre fiii ei «au pecetluit cu suferințe de mărturisitori și cu sînge de mucenici adevărul credinței întru care au viețuit și s-au mîntuit părinții și strămoșii lor. Dintre aceștia, evlavia poporului și mîna Domnului au ridicat la o cinstire tot mai vrednică a faptelor lor, pe fericiții întru adormire vlădici: *ILIE IOREST și SAVA BRANCOVICI* din Alba Iulia ; pe ieromonahii *VISARION SARAI și SOFRONIE DE LA CIOARA* și pe țăranul *OPREA MICLĂUȘ* din Sălișteа Sibiului». Strălucind în sfințenie și pătimind cu seninătate pentru legea ortodoxă, Sfîntul Sinod i-a trecut în cetele sfinților, rînduind soroc de prăznuire pentru primii doi ziua de 24 aprilie, iar pentru ceilalți, ziua de 21 octombrie.

De asemenea, Sfîntul Sinod a hotărît să fie trecut în rîndurile sfinților și *CALINIC DE LA CERNICA*, monah cuvios și Ierarh vrednic, păstor al Episcopiei Rîmnicului-Noul Severin, cu zi de prăznuire la 11 aprilie, precum și pe Mitropolitul Iosif al II-lea al Timișoarei, cunoscut pentru faptele, virtuțile și minunile săvîrșite de el, sub numele de Sfîntul *IOSIF CEL NOU DE LA PARTOȘ*, așezînd ca zi de prăznuire 15 septembrie.

Potrivit rînduirii statornicite de Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne, *Sfîntul Calinic de la Cernica* va fi cinstit după toată pravila, în cuprinsul Arhiepiscopiei Bucureștilor și al Mitropoliei Olte-

niei ; Sfinții Ierarhi și Mărturisitori *Iorest și Sava*, Cuvioșii Mărturisitori *Visarion Sarai* și *Sofronie de la Cioara*, împreună cu Sfîntul Mucenic *Oprea din Săliștea Sibiului* vor fi cinstiți în tot cuprinsul Bisericii noastre din Transilvania, iar Sfîntul Ierarh *Iosif cel Nou de la Partoș* va fi cinstit în cuprinsul Mitropoliei Banatului.

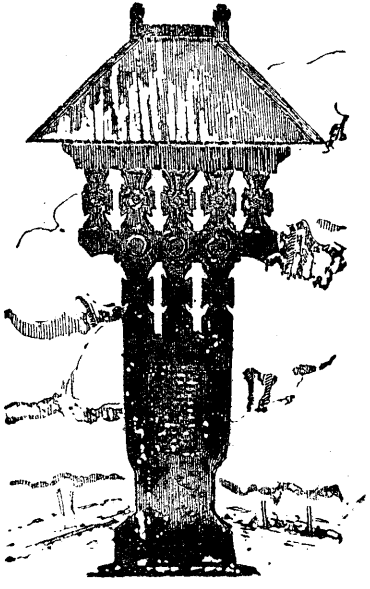

INDRUMARI FOLOSITOARE PENTRU TOT ANUL

SARBATORI LEGALE

Toate duminicile de peste an.
1 ianuarie (Anul Nou).
1 Mai și **2 mai** (Ziua Muncii).
23 August și **24 august** (Ziua eliberării Patriei noastre de sub jugul fascist).
7 Noiembrie și **8 noiembrie** (Aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie).
25 decembrie (Crăciunul).

SARBATORI BISERICEȘTI

Duminicile de peste an.
1 ianuarie: **Tăierea** împrejur a Domnului nostru **Iisus Hristos** și Sfîntul Vasile cel Mare.
6 ianuarie: **Botezul** Domnului sau Boboteaza.
7 ianuarie: **Sfîntul** Ioan Botezătorul.
30 ianuarie: **Sfinții Trei Ierarhi, — Vasile, Grigorie și Ioan.**
2 februarie: **Intîmpinarea Domnului.**

25 martie: Buna Vestire a Maicii Domnului.
Cu dată schimbătoare: Intrarea în Ierusalim a Domnului.
Cu dată schimbătoare: Duminica Învierii sau Sfintele Paşti.
23 aprilie: Sfîntul Mare Mucenic Gheorghe.
Cu dată schimbătoare: Înălţarea la cer a Domnului.
21 mai: Sfinţii Impăraţi Constantin şi Elena.
Cu dată schimbătoare: Duminica Pogorîrii Duhului Sfînt (Rusaliile).
Cu dată schimbătoare (a doua zi după Rusalii): Sfînta Treime.
24 iunie: Naşterea Sfîntului Ioan Botezătorul.
29 iunie: Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel.
20 iulie: Sfîntul Prooroc Ilie Tesviteanul.
1 august: Aflarea Sfintei Cruci.
6 august: Schimbarea la faţă a Domnului.
15 august: Adormirea Maicii Domnului (Sîntămăria Mare).
29 august: Tăierea Capului Sfîntului Ioan Botezătorul.
8 septembrie: Naşterea Maicii Domnului (Sîntămăria Mică).
14 septembrie: Înălţarea Sfintei Cruci (Ziua Crucii).
14 octombrie: Sfînta Cuvioasă Paraschiva (Vinerea Mare).
26 octombrie: Sfîntul Mare Mucenic Dimitrie.
8 noiembrie: Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil.
21 noiembrie: Intrarea în Biserică a Maicii Domnului.
6 decembrie: Sfîntul Ierarh Nicolae.
25 decembrie: Naşterea Domnului (Crăciunul).

26 decembrie: Soborul Maicii Domnului.
27 decembrie: Sfîntul Arhidiacon Ştefan.
(Sărbătorile cu dată schimbătoare sînt legate de data Sfintelor Paşti).

ZILE DE POST ÎN CURSUL ANULUI

Toate miercurile şi vinerile de peste an, în afara celor de «harţi».
5 ianuarie (ajunul Bobotezii).
29 august (Tăierea Capului Sfîntului Ioan Botezătorul).
14 septembrie (Înălţarea Sfintei Cruci).

CELE PATRU POSTURI DE PESTE AN

Postul Paştilor (Păresimile), care ţine şapte săptămîni şi stă în legătură cu data Paştilor.
Postul Sfinţilor Apostoli sau al Sîmpietrului începe din seara Duminicii Tuturor Sfinţilor şi ţine pînă la 29 iunie.
Postul Sîntămăriei, 1—14 august.
Postul Crăciunului, de la 15 noiembrie pînă la 24 decembrie (6 săptămîni).

ZILE DE POST ÎN CARE SE MANÎNCA UNT-DELEMN ŞI E DEZLEGARE LA VIN

In Postul Paştilor: sîmbăta şi duminica, la 24 februarie, la 9 martie şi la 25 martie, cînd cade în Joia Mare, în Vinerea Patimilor sau în Sîmbăta Paştilor.

In Postul Crăciunului: la 23 și 30 noiembrie, 4, 5, 6, 9, 16 și 20 decembrie, (dacă aceste zile cad lunea, marțea și vinerea).

ZILE DE POST ÎN CARE E DEZLEGARE LA PEȘTE

In Postul Paștilor: la 25 martie și în Duminica Floriilor.

In Postul Sintămăriei: la 6 august.

In Postul Crăciunului: 21 noiembrie (chiar dacă e miercuri sau vineri), 23 și 30 noiembrie, 4, 5, 6, 9, 16 și 20 decembrie (dacă aceste zile cad marțea sau joia) și în zilele de luni, miercuri și vineri ale acestui post, cînd cade hramul bisericii noastre.

ZILE DE POST ÎN CARE SE MANÎNCA DULCE (HARȚI)

Miercurile și vinerile din săptămîna Vameșului și Fariseului, din săptămîna Brînzei (dezlegare numai pentru ouă, brînză, lapte), Săptămîna Luminată, săptămîna de la Rusalii pînă la Duminica Tuturor Sfinților și în cele dintre Crăciun și Bobotează, afară de ajunul Bobotezii, cînd postim. Miercurile și vinerile în care cade Crăciunul și Boboteaza mîncăm de dulce.

ZILE ÎN CARE NU SE FAC NUNȚI

În zilele de miercuri și vineri din an.
În cele patru posturi de peste an.
În ajunul Praznicelor Împărătești.

În Săptămîna Luminată (de la Paști pînă la Duminica Tomii).
În Duminica Rusaliilor.
La 29 august și la 14 septembrie.
De la Crăciun pînă la Bobotează.

ZILELE DE POMENIREA MORȚILOR

1. Pomenirile obștești se fac: a) în sîmbăta lăsatului sec de carne, pentru postul Paștilor; b) În sîmbăta din săptămîna a doua, a treia și a patra din postul Paștilor; c) În Joia Mare din Săptămîna Patimilor; d) În sîmbăta dinaintea Rusaliilor; e) În sîmbăta dinaintea Sfinților Arhangheli.

2. Pomenirile în urma morții cuiva (parastasele), se fac la 3, la 9 și la 40 de zile după moarte; la 3, la 6 și la 9 luni, la 1 an și apoi în fiecare an, pînă la 7 ani.